

i Hesteavl, og jeg tror ogsaa nok, der er Tilslutning indenfor Landbruget til, at man ophæver den ene af Stillingerne som Konsulent i Hesteavl; der er dog ingen, der vil tillægge Hesteavlens tilnærmelsesvis den Betydning her i Danmark som Kvægavlens. Nu hører jeg til min Forbavselse, at det er Meningen at bibeholde de to Statskonsulenter i Hesteavl, og jeg forstaaer, at det altsaa skal være som hidtil, at det er Hesteavlens, der skal være Kælebarnet indenfor dansk Husdyrbrug. Det er mig ganske ubegribeligt, at man ikke er naaet videre i sit Syn paa disse faglige Spørgsmaal; enhver Landmand ved dog, at Hesteavlens herhjemme ikke tilnærmelsesvis betyder, hvad Kvægavlens og Svineavlens betyder. Ja, den højtærede Landbrugsminister smiler, men jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at han er ganske enig med mig i denne min Opfattelse, og derfor begriber jeg heller ikke, hvorfor han vil opretholde denne store Bevilling til Hesteavlens; hvad der gives til Svineavlens f. Eks., alt i alt 20 000 Kr., er jo intet i Sammenligning med, hvad man saaledes vil give til Hesteavlens, skønt enhver, ogsaa den højtærede Minister, maa være enig med mig i, at Svineavlens betyder langt, langt mere. Jeg er ikke en Mand, der er slem til at bruge store Ord, men efter min Opfattelse er dette nærmest en Storbondelov; i alt Fald, naar man drager en Sammenligning mellem den Interesse, man viser Hesteavlens — der jo først og fremmest er til Fordel for det store Landbrug, hvis den da er til Fordel for nogen —, og den Interesse, man viser Svineavlens og Flæskeproduktionen her i Landet, eller den Interesse, der vises overfor Planteavlens og overfor Husmandsbevillingerne, saa kan man godt fristes til at bruge et temmelig stærkt Udtryk.

Bevillingen til Kontrolforeningerne foreslaas bibeholdt med de 120 000 Kr. Jeg har ikke noget imod denne Bevillings Opretholdelse, for jeg erkender, at det Arbejde, der her udføres, er til Fordel for Landbruget, og det er, saa vidt jeg kan skønne, endnu ikke naaet saa vidt frem, som man kunde ønske det; i Henhold til den Opfattelse, jeg har, at det, det gælder om, er at faa saadant Arbejde i Gang, mener jeg derfor, det er forsvarligt at opretholde denne Bevilling i dens tidligere Omfang, saaledes som det altsaa her foreslaas af den højtærede Minister. Men jeg kan ikke rigtig forstaa, at denne Bevilling — og det gælder for øvrigt ogsaa Bevillingen til Kvægavlsforeningerne — skal fordeles efter Koantal, for det vil jo sige, at jo flere Køer en Land-

bruger har, des større Beløb faar han udbetalt af Statskassen. Men nu er det dog en given Ting for hvem der har lidt Indsigt i dette Forhold — og det gav ogsaa Venstres Ordfører Udtryk for —, at det er meget lettere for de store Landmænd at drage Fordel af det Arbejde, der udføres gennem Kontrolforeningerne og for Resten ogsaa gennem Avlsforeningerne, det er meget lettere for dem end for de mindre Landbrugere. Derfor vilde det være mest naturligt, at denne Bevilling kom videre Kredse til gode og først og fremmest de Kredse indenfor Landbefolkningen, der har haardest Brug derfor, og som har vanskeligt ved selv at tage denne Opgave op; det maa dog være Formaålet med en saadan Bevilling, hvis der da ellers skal være Mening i det. Derfor vil jeg foreslaa, at man i Stedet for Fordeling efter Koantal indfører Fordeling efter Medlemsantal, og jeg vil haabe, at den højtærede Landbrugsminister her vil vise saa stor Forstaaelse overfor det mindre Landbrug, at han vil gaa med til en Forhandling i Udvalget om dette Spørgsmaal. Jeg føler mig overbevist om, at ogsaa den ærede Ordfører for Venstre, efter hans Udtalelser at dømme i alt Fald, vil være med til en saadan Ordning, ellers er de mange smukke Ord, han kom med, om et nært Samarbejde mellem Husmænd og Gaardmænd ikke meget værd, saa lidt som hans Udtalelse om, at det er vanskeligere for de mindre Landbrugere at udnytte denne Bevilling end for de større. Jeg vil derfor haabe, at man i Udvalget vil vise Imødekommenhed overfor den af mig her fremsatte Tanke.

Konsulentlønningerne foreslaas i Lovforslaget nedsat paa den Maade, at det Beløb, der ydes hver Konsulent, nedsættes fra $\frac{4}{10}$ til $\frac{3}{10}$, samtidig med at man fortsat giver Tilskud, ikke alene til selve Lønnen, men ogsaa til Kontorholdsudgifter o. s. v. Jeg synes, dette er en forkert Fordelingsmaade, og jeg vilde mene, at det var klogere, og at man fik mere for Pengene og var mere sikker paa, at Bevillingen virkelig blev givet rigtigt ud, naar man kun gav Tilskud til Konsulentlønningerne og ikke til Kontorholdsudgifter. Det er jo altid noget vanskeligt, naar man kommer ind paa den Slags, at sondre imellem, hvad der egentlig har berettiget Krav paa at faa Statstilskud og hvad ikke, og disse Udgifter har altid en Tilbøjelighed til at løbe op til mere end strengt taget nødvendigt, naar Staten skal betale Tilskud hertil. Derfor vil jeg mene, at det vilde være rigtigere, om man bibeholdt de $\frac{2}{5}$, som de nu faar, og saa kun gav